

"Ladies Choice".

Reisverslag bezoek Blue Haze, Kettle Club, van 17 tm 21 juli 2014

Peter, onze redacteur, had in ons vorige clubblad een in detail uitgewerkte oproep geplaatst van zijn plan inclusief route om naar genoemd treffen te gaan deze zomer. Omdat ik ook eerder in 2009 samen met Peter naar Denemarken voor een internationaal was afgereisd, had ik op ons treffen in mei geïnformeerd of hij al aanmeldingen had gehad. Dit bleek nog niet het geval te zijn. Aangezien wij nog geen concrete plannen hadden voor de zomervakantie, e.e.a. even overlegd met mijn ega (Tanja) en kon toen Peter vrij snel berichten dat ik wel mee wilde. Peter had binnen enkele dagen alle bijboekingen verzorgd. Het is sowieso beter en gezelliger met meer dan 1 persoon op onze GT's zulke afstanden af te leggen.

Donderdag 06:15 vertrok ik vanuit Borger en tegen 07:30 troffen we elkaar bij het 1ste pompstation na Zwolle.

Van daar uit reisden we af richting België met zoals gewoonlijk de nodige files bij Antwerpen. Onderweg begon de J van Peter wat te pruttelen en knallen. Na enkele bougies gewisseld te hebben leek het weer beter te gaan.

Mooi op tijd waren we bij de boot Calais-Dover. De boottocht verliep rustig en duurde ook niet al te lang. Met mooi weer in Dover aangekomen vervolgden we onze reis richting Londen bestemming Mark Dixon. Het was prachtig droog (en warm) weer, de laatste 45 km kwamen we wel weer in files terecht. Het tussen de files door rijden werd weer flink geoefend.

Bij Mark aangekomen wachtte ons een zeer hartelijk ontvangst van zijn gezin inclusief aanhang en de GT's werden direct de garage in geschoven waarna we direct een lekker koud glas bier in de hand gedrukt kregen. Deze mensen zijn super gastvrij, we mochten gebruik maken van de badkamer om ons op te frissen en te douchen, wat geen overbodige luxe was na een warme dag toeren.

We aten traditionele "Fish and Chips". Ook Kevin kwam 's avonds langs en het was een gezellig gebeuren tijdens het eten. Peter en ik sliepen op een nog warme zolderkamer. 's Nachts brak er hevig onweer los, een lamp om te lezen was niet nodig.

Een aantal burens in dezelfde straat zijn allemaal GT-liefhebbers. De volgende morgen (vrijdag) nog even bij buurman Dave gekeken naar de opbouw van een special in TR-stijl. Hij heeft een paar blokhutten compleet als werkplaats/hobbyruimte ingericht met diverse onderdelen en een aantal GT's.

Het was weer droog en warm en er moest eerst nog wat aan de GT's van Peter en Kevin gesleuteld worden. Bij Kevin bleek dat van een van de carburateurs de membraam gescheurd was, deze werd a la minuut vervangen, Mark heeft ook een voorraad onderdelen waaronder membramen. De GT van Kevin met 3 in 1 liep weer als een zonnetje. Peter heeft nog alle bougies vervangen door nieuwe en olie uit mijn voorraad getankt en had daarna ook geen problemen meer. Tegen de middag reden we met zes Kettles richting Wales via een mooie route, maar moesten in het begin wel weer enkele files trotseren en zien te vermijden. De vrouwen reden in volgauto's en namen de bagage mee.

Onderweg hebben we nog bij een soort Burger King geluncht en bij een volgende stop werden nog een paar zeer grote lekkere verkoelende soft-ijsjes genuttigd bij een pomp station.

De inwendige mens werd goed verzorgd.

Aan het einde van de dag kwamen we aan bij het Baskerville Hall Hotel in het mooie Wales. Peter had plaatsen in een Dormitory (slaapzaal met 6 stapelbedden) gereserveerd, hier kom ik later nog op terug.

Bij aankomst was het een hartelijke weerzien met diverse bekenden (die we ook bij onze treffens hebben ontmoet). 's Avonds was er een keuzemenu die in een aparte zaal voor de Kettle Club genuttigd kon worden. In deze zaal werden 's avonds quizen gedaan op typisch Engelse wetenswaardigheden, maar ook op muziek gebied waarbij ook voor ons wel e.e.a. herkenbaar was. Het was een gezellige avond. Ook hier waren de mensen weer zeer geïnteresseerd in ons Hollanders.

Omdat de volgende dag een toertocht over niet geringe afstand op het programma stond, hadden we ons redelijk rustig gehouden en zijn niet al te laat gaan slapen.

In de Dormitory was het wel even wennen, want er was een persoon die al begonnen was met een oerwoud om te zagen, later bleek dat hij ook de 2e nacht daar nog niet mee klaar was. 's Nachts was ook hier het onweer doorgedrongen en ging het aardig te keer. Zaterdag stonden we op tijd op en zaten voor 9 uur al aan een Engelsch ontbijt buffet.

Bij ons aan tafel zat David, die in Wales woont en de tourrit uitgezet had en ook aan kop reed. Helaas regende het 's morgens nog steeds. Er werd daarop besloten de plan-B route (iets korter en minder hoog...) te gaan rijden. Voor deze reis had ik voor de zekerheid toch maar een motor regenpak aangeschaft die nu goed van pas kwam. Bij vertrek druppelde het gelukkig nog maar een beetje. Het was een mooie route alleen over binnenwegen met een lengte van een kleine 200km, wat op 1 tank te doen was voor ons. Onderweg kwamen we in de hogere gedeelten ook veel schapen tegen, die schijnbewegingen maakten waardoor je goed moest opletten of je ze links of rechts kon passeren. Gelukkig zijn er geen incidenten geweest tijdens de rit. Onderweg hebben we een aantal stops gehad, o.a. om te tanken en te lunchen. Halverwege de toerit was er een stop met uitzicht op een prachtig dal wat zichtbaar werd toen de mist, terwijl wij daar waren, langzaam optrok.

Voor de lunch stopten we in een dorp waarbij Peter en ik besloten iets verder te kijken dan de plaatselijke snackbar. We en vooral Peter hebben met ietwat gemengde gevoelens gegeten in een soort restaurantje annex Goody-Shop. Het was een leuk tentje met bijzondere gerechten, Peter had iets met een prutje waardoor lamsvlees zou zitten, het laatste wat ze hadden. Zelf koos ik voor toast met zalm, wat prima smaakte. Na de lunch was het nog steeds droog, maar voor de zekerheid hielden we de regenpakken aan.

Vervolgens reden we weer verder volgens het goed werkende follow-up systeem.

De omgeving kon niet altijd goed bekeken worden omdat gedurende de hele toerit het gas er flink op werd gehouden. Voor ons bleef het wel oppassen geblazen met de vele onoverzichtelijke bochten en hellingen. Er werd wel altijd op bepaalde punten gewacht totdat de groep, van zo'n 39 GT's, weer bij elkaar was.

Aan het einde van de middag waren we weer terug en was het weer zonnig en warm.

Na eerst een fris biertje, konden we ons even oprispen en weer iets uitzoeken van het keuzemenu. 's Avonds was er eerst een ledenvergadering en moesten leden herkozen en gekozen worden voor bepaalde functies. Alles verliep zeer ordelijk en gedisciplineerd. Hierna waren er weer een paar quizen en daarna wat dansmuziek.

Verder konden er diverse merchandise artikelen ter sponsoring van The Kettle Club gekocht worden, aangeprijsd door o.a. Steward. Zelf heb ik 2 mooie t-shirts als aandenken aan dit treffen aangeschaft.

Uiteindelijk hebben we nog wat gezellig gedronken en gepraat met Mark Dixon en consorten + aanhang uit Londen, die elders een B&B hadden geregeld.

In het Baskerville Hall Hotel was er ook de mogelijkheid een eigen kamer te reserveren of camper, caravan of tent mee te nemen die opgezet kon worden op een prachtig grasveld bij dit hotel.

's Avonds zijn we niet al te laat gaan slapen en zondag weer bijtijds opgestaan voor het ontbijt buffet wat weer prima geregeld was.

Zondagmorgen was er nog wat kofferbak verkoop en hebben we de merchandise man geholpen zijn spullen naar zijn bus te brengen.

Nu was het nog wachten op de prijsuitreikingen van mooiste, ongerestaureerde, special, etc. Er was ook een nieuwe prijs bedacht namelijk "Ladies Choice", die Peter in ontvangst mocht nemen!

Zelf ging ik ook niet met lege handen naar huis aangezien ik de prijs voor "Furthest Travelled" in ontvangst mocht nemen.

Na de mensen hartelijk bedankt en afscheid genomen te hebben, gingen wij weer op pad nu richting Harwich waar de nachtboot om 23:15 naar Hoek van Holland zou vertrekken. We zouden daarbij Londen wat meer mijden om niet in druk fileverkeer terecht te komen. Het weer was prachtig, het verkeer werd echter toch steeds drukker.

Op een gegeven moment waren Peter en ik elkaar door een file een uurtje kwijt, maar kwamen we elkaar na enkele SMS/WhatsApp-jes weer tegen in de buurt van de op onze navigatie ingestelde tussenpunt, ik via de snelste (snelweg) en Peter via de niet-snelweg - route.

We waren ruim op tijd voor de boot en konden net bij de eerste regendruppels de boot al op. Het was wel even afkicken ieder een eigen 2-persoons hut (dat bleek goedkoper bij het bijboeken volgens Peter) en oorverdovend stil. Na op de boot nog lekker wat gegeten te hebben en wat gekletst te hebben met stockcarmensen uit omgeving Snits (Sneek) werden we maandagmorgen om 06:30 gewekt op de melodie "On the bright side of Life".

Op de boot was nog gelegenheid om te ontbijten wat wij ook deden.

Aangekomen in Hoek van Holland, konden na enige tijd de regenpakken toch weer tevoorschijn gehaald worden.

Bij Zwolle namen Peter en ik afscheid van elkaar en was ik eind van de maandagmorgen weer in Borger.

Het was thuiskomen met een mooie ervaring rijker en een reis die zeer de moeite waard was. Met dank ook aan onze Engelse, Wale-se en ook Ierse 2-takt Suzuki hobby-genoten die zeer gastvrij en hartelijk zijn.

Jos Pot

GT750 B (1978) Jos

GT750 J (1973) Peter

(zelfde formatie GT's als naar Denemarken 2009)